

Ο Άγιος Μάρτυς Θεμιστοκλής

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ο Άγιος Θεμιστοκλής κατά τον διωγμό του αυτοκράτορα της Ρώμης Δεκίου (250), ζούσε στα Μύρα της Λυκίας βόσκοντας τα πρόβατά του. Ήταν απλός και καλόκαρδος άνθρωπος. Μια μέρα τον πλησίασε, εκεί στο λόφο που ήταν με το κοπάδι του, ένας χριστιανός με το όνομα Διοσκορίδης και τον παρακάλεσε να τον κρύψει από το στρατιωτικό απόσπασμα που είχε στείλει ο άρχοντας Ασκληπιός να τον συλλάβει. Ο Θεμιστοκλής, καθώς γνώριζε καλά όλα τα κρυφύγετα της περιοχής, του είπε που θα ήταν καλά να κρυφτεί και να είναι ήσυχος ότι δεν θα τον φανερώσει στους διώκτες του. Δεν πέρασε πολλή ώρα από τότε που έφυγε τρέχοντας ο Διόσκορος και φθάνει ως τον Θεμιστοκλή το καταδιωκτικό απόσπασμα. Ο αξιωματικός ρώτησε τον αγαθό βοσκό αν είδε κανένα να περνάει από εκεί και προς τα που πήγε.

Πηγή: www.parembasis.gr

Ο αγαθός Θεμιστοκλής, θεωρώντας ότι οι άλλοι θα ήταν συμπονετικοί σαν κι αυτόν, τους λέγει: Αφείστε τον άνθρωπο να αποφύγει τον θάνατο. Μην κυνηγάτε να τον συλλάβετε και να τον στήσετε σε δίκη. Θα είναι μεγάλη ωφέλεια για την ψυχή σας να χαρίσετε τη ζωή σ' έναν άνθρωπο. Σκεφθείτε, κι αυτός είναι χριστιανός όπως κι εγώ, κι αυτός είναι άνθρωπος σαν και σας. Ελάτε στη θέση του. Ο αξιωματικός του αποσπάσματος, που δεν καταλάβαινε τέτοια λόγια, αγριεμένος του λέγει για το δικό σου καλό απάντησέ μου σ' αυτό που σε ρώτησα. Ο Άγιος Θεμιστοκλής του απάντησε: αφού δεν δέχεσαι τα λόγια μου, ευχαρίστως προσφέρομαι εγώ να πάρω τη θέση του· συλλάβετε εμένα αντί για κείνον. Αυτό δεν θα έχει καμμία διαφορά για μένα, αφού κι αυτός κι εγώ είμαστε δούλοι του Χριστού και μέλη του αυτού σώματος.

Τον συνέλαβαν αμέσως και τον οδήγησαν στον Ασκληπιό. Άρχισε η ανάκριση και τον ανάγκαζε ο άρχοντας να θυσιάσει στα είδωλα, αν ήθελε να σώσει τη ζωή του. Η δική μου πραγματική ζωή δεν είναι αυτή, του απαντάει ο Μάρτυς, αλλά άλλη. Δεν θυσιάζω σε είδωλα που είναι κατασκευάσματα ανθρώπων, και τα οποία σεις τα πιστεύετε για θεούς. Είμαι έτοιμος και να θυσιαστώ για τη δόξα του Κυρίου μου, και για τη σωτηρία της ψυχής μου.

Άρχισαν τα βασανιστήρια. Μαστιγώθηκε στο στομάχι, μέχρι σημείου που φάνηκαν τα σπλάχνα. Μετά και από άλλα μαρτύρια, σύρθηκε το σώμα του πάνω σε

αγκαθωτά σίδερα και καταξεσχίθηκε, μέχρι που ο μακάριος παρέδωκε την αγνή και άδολη ψυχή του στα χέρια του Κυρίου του.

Μετά το ένδοξο μαρτύριο του Αγίου, οι πιστοί παρέλαβαν το ιερό λείψανό του και το ενταφίασαν ευλαβικά. Αργότερα εκεί έκτισαν ναόν, στον οποίον γίνονταν πολλά θαύματα[1].

Η μνήμη του εορτάζεται την 21η Δεκεμβρίου.

1. Υπάρχει παράδοση ότι αργότερα και ο Διοσκορίδης μαρτύρησε.

Απολυτίκιον

Ύχος γ΄. Θείας πίστεως.

Ύμνοις στέψωμεν Θεμιστοκλέα, μέγαν μάρτυρα, της Εκκλησίας, αληθείας του Χριστού τον εκφάντορα· Χριστομαρτύρων ευώδες κειμήλιον, και των πιστών θεοδώ- ρητον καύχημα, Μάρτυς ένδοξε, Χριστόν τον Θεόν ικέτευε, σωθήναι εκ κινδύνων τας ψυχάς ημών.

Κοντάκιον

Ύχος γ΄. Επεφάνη σήμερον.

Του Χριστού τον Μάρτυρα Θεμιστοκλέα, ευσεβώς τιμήσωμεν, ως Εκκλησίας φρυκτωρόν, και των Μαρτύρων το κλείσμα, πιστών δε πάντων, ως πρέσβυν προς Κύριον.

Μεγαλυνάριον

Τον Θεμιστοκλέα πανευλαβώς, τιμήσωμεν ύμνοις, τον τυθέντα υπέρ Χριστού, το της Εκκλησίας, αγλάισμα και κλέος, και των μαρτύρων δόξαν, και μέγα πρότυπον.

Πηγή: Επισκόπου Σωτηρίου Τράμπα· Μητροπολίτου Πισιδίας, Αθλητές στεφανηφόροι· Πισιδίας Παμφυλίας Λυκίας της Μικρασίας, Εκδόσεις «Ορθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη 2010.